

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Υ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 17-6-97

Αριθ. Πρωτ. Γραφ. 7

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση επί θεμάτων
α) αναστολής της ποινής από τον Εισαγγελέα, β) απολύσεως υπό όρους των άνω των 70 ετών κρατουμένων γ) ευεργετικού υπολογισμού ημερών εργασίας των άνω των 67 ετών δ) του χρόνου δοκιμασίας άρθρ. 105-110 Π.Κ. προσωρινά κρατουμένων, ε) υπό όρους απολύσεως επί περισσότερων ποινών ισόβιας καθείρξεως και στ) ποινικής αξιολογήσεως της μη επιστροφής κρατούμενου από άδεια
ΕΧΕΤ: 4301/24.6.1996 έγγραφο Δικαστικής Φυλακής Ναυπλίου

ΠΡΟΣ: Τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών

ΚΟΙΝ: 1. Υπουργείο Δικαιοσύνης
α) Δ/νση Νομοπαρασκευαστικού
β) Δ/νση Εκτελέσεως ποινών

2. κ. Δ/ντή Δικαστικής Φυλακής Ναυπλίου

Με αφορμή το ανωτέρω σχετικό, το οποίο αποκαλύπτει υπάρχουσες αμφισβητήσεις ως προς την ορθή έννοια του νόμου επί των θεμάτων που αυτό αφορά, σας γνωρίζω, κατά το άρθρο 25 § 2 β' Ν. 1756/1988, ότι η γνώμη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου είναι η ακόλουθη:

1. Για το θέμα της αναστολής εκτελέσεως της ποινής από τον Εισαγγελέα, κατά το άρθρο 1 § 3 γ' Ν. 2408/1996, έχω αποστείλει τις εγκ. 2423/εγκ. 17/28.8.1996 και 2249/εγκ.-24/4.10.1996 επαναλαμβάνω δε συνοπτικά ότι α) δικαιούται ο κατάδικος να ζητήσει από το δικαστήριο που τον καταδίκασε να αποφανθεί περί μετατροπής ή μη της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, β) εφόσον το δικαστήριο αποφανθεί ότι η παροχή τέτοιας εργασίας από τον συγκεκριμένο κατάδικο δεν είναι εφικτή για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεως του,

δικαιούται ο κατάδικος να ζητήσει από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου που εδρεύει το δικαστήριο, το οποίο εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, την παροχή προθεσμίας για την καταβολή του ποσού μετατροπής και την αναστολή εκτίσεως αυτής, γ) η διάταξη του άρθρου 82 § 5 εδαφ. β' του Π.Κ., όπως ίσχυε πριν αντικατασταθεί με το άρθρο 1 § 3 γ' Ν. 2408/1996, εφαρμόζεται ως ευμενέστερη ουσιαστική και επί των αξιόποινων πράξεων που τελέστηκαν μέχρι την αντικατάστασή τους, δ) οι σχετικές εισαγγελικές διατάξεις θετικές ή αρνητικές, πρέπει να είναι αιτολόγημένες και ε) η διετής προθεσμία για την εφάπαξ ή τμηματική καταβολή του ποσού μετατροπής πρέπει να υπολογίζεται από τότε που χορηγήθηκε η προθεσμία και η αναστολή.

2. Η διαπίστωση "της πρόδηλης και απόλυτης οικονομικής αδυναμίας" του κατόδικου κατά το άρθρο 1 § 3 γ' Ν. 2408/1996, γίνεται με οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο π.χ. πληροφορίες από τον ίδιο ή συγγενείς του, γραπτή υπεύθυνη δήλωση κατόδικου, πιστοποιητικό Επιτροπής απορίας. Σοβαρή προς τούτο ένδειξη αποτελεί η επί αρκετό χρόνο παραμονή του κατόδικου στο Σωφρονιστικό Κατάστημα, λόγω μη καταβολής του ποσού μετατροπής και

4. Το άρθρο 105 §§ 1 και 2 ΠΚ, όπως αντικ. με το

άρθρο 5 εδάφιο α' και β' Ν. 2409/1996 (Φ.Ε.Κ. 1/2000)

της ποινής που πρέπει να έχει εκτίσει ο κατάδικος για να
απολυθεί υπό τον όρο της ανακλήσεως είναι δε τούτο τα

πρόκειται για πρόσκαιρη φυλάκιση και τα είκοσι χρόνια

όταν πρόκειται για ισόβια κάθειρξη και οι δεκαπέντε

§ 2 προκύπτει ότι εάν ο κατάδικος υπερέβει το 67ο έτος κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιώμενης ποινής, εφόσον δε ο κατάδικος εργάζεται, "πλέον" του ανωτέρω ευεργετικού υπολογισμού εξαιτίας μόνο της υπερβάσεως του 67ου έτους, υπολογίζεται ευεργετικά ακόμη και 1/2 ημέρα εκτιώμενης ποινής λόγω εργασίας. Αντί δηλαδή του προβλεπομένου επί εργαζομένου Κρατούμενου ευεργετικού υπολογισμού της κάθε ημέρας εργασίας ως μίας επί πλέον ημέρας εκτιώμενης ποινής. Η ειδική αυτή ρύθμιση επιβλήθηκε από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος που υπερέβει το 67ο έτος έχει και ευεργετικό υπολογισμό από μόνο το γεγονός της ηλικίας.

5. Ο ευεργετικός αυτός υπολογισμός των ημερών κρατήσεως για κρατούμενους άνω των 67 ετών, παρά τη θέση της σχετικής διατάξεως στο άρθρο 105 ΠΚ περί της υπό όρους απολύσεως, κατά τη λογική και γραμματική ερμηνεία της, αφορά όλα τα θέματα (απόλυση κανονική, μετατροπή κλπ) που σχετίζονται με την έκτιση της ποινής. Θα ήταν άλλωστε παράλογο οι όροι εκτίσεως της ποινής να τροποποιούνται κατά περίπτωση.

6. Ο ευεργετικός υπολογισμός των ημερών εκτίσεως της ποινής για κατάδικο που έχει υπερβεί το 67ο έτος θα γίνει για το χρονικό διάστημα μετά την συμπλήρωση της ηλικίας αυτής, όχι δε και για το προηγούμενο. Τούτο προκύπτει τόσο από την διατύπωση του νόμου ("μετά την συμπλήρωση του 67ου") και από την αιτία που επέβαλε την ειδική αυτή ρύθμιση το γεγονός δηλαδή ότι μετά την ηλικία αυτή οι επιπτώσεις της εκτίσεως της ποινής στην

φυλακή γίνονται πλέον βαρύτερες. Εάν ο προσωρινά κρατούμενος ηλικίας άνω των 67 ετών καταδικαστεί μετά, ο ευεργετικός υπολογισμός των ημερών κρατήσεώς του, λόγω του γεγονότος αυτού της κρατήσεως, θα γίνει και για το διάστημα της προσωρινής κρατήσεως, πάντως, όμως, από την ισχύ του νόμου 2408/1996, αφού η διάταξη αυτή είναι δικονομική, γιατί αφορά τον τρόπο εκτίσεως της ποινής, και ισχύει εφεξής, χωρίς να ανάγεται και στο παρελθόν (ΚΠΔ 591 και 596).

7. Η υπό όρους απόλυση και ο υπολογισμός του χρόνου δοκιμασίας προϋποθέτει πραγματική απόλυση του κατάδικου. Η εξακολούθηση της κρατήσεως του λόγω προσωρινής κρατήσεως ή και φυλακίσεως για άλλη αιτία δεν επιτρέπει σε κείνον για τον οποίο διατάχθηκε η απόλυση υπό όρους να αναπτύξει αυτόβουλη δραστηριότητα, από την οποία θα αξιολογηθεί η κατά το στάδιο της δοκιμασίας συμπεριφορά του. Επομένως ο υπολογισμός της δοκιμασίας του κατάδικου που απολύθηκε υπό όρους θα αρχίσει από τότε που θα αφεθεί ελεύθερος.

8. Ο κατάδικος απολύεται υπό όρους σχετικά μόνο προς την απόφαση ή τις αποφάσεις περί των οποίων διέταξε την απόλυση το σχετικό βούλευμα και 9. Η παράβαση της υποχρεώσεως του κατάδικου που έλαβε άδεια, κατά το άρθρο 53 επ. Ν. 1851/1989, να μη διαμένει πλέον μετά τη λήξη της άδειας εκτός του Σωφρονιστικού Καταστήματος και να επανέλθει να "διαμένει" σ' αυτή, συνιστά την αξιόποινη πράξη της παραβιάσεως περιορισμών διαμονής, κατά το άρθρο 182 ΠΚ,

και όχι την αξιόποινη πράξη της αποδράσεως κρατούμενου,
κατά το άρθρο 173 ΠΚ, αφού ο αδειούχος κρατούμενος δεν
είναι "φυλακισμένος" ή "Κρατούμενος με διαταγή της
αρχής" όπως προϋποθέτει η τελευταία διάταξη.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Σπυρόπουλος

Π.Π.